ଉତ୍ତରପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ବନାମ

ଚନ୍ଦ୍ର ପ୍ରକାଶ ପାଣ୍ଡେ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ମାର୍ଚ୍ଚ 20,2001

[ଜି. ବି. ପଟ୍ଟନାୟକ ଏବଂ ବି. ଏନ୍. ଅଗ୍ରୱାଲ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ସେବା ଆଇନ :

କୁର୍କ୍ ଅମିନ - ନିଯୁକ୍ତି - କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ ପାରିତୋଷିକ ଉପରେ - ସମବାୟ ସମିତିର ବକେୟା ବକେୟା ଆଦାୟ ପାଇଁ - ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏଭଳି କୁର୍କ୍ ଅମିନମାନଙ୍କୁ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ ଭାବେ ନିୟମିତ ବେତନ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ବୋଲି ରାୟ ଦେଇଛନ୍ତି - କୁର୍କ୍ ଅମିନମାନଙ୍କୁ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ ଭାବେ ଘୋଷଣା କରି ପୂର୍ବରୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ରାୟକୁ ସରକାର ଆପତ୍ତି କରିନାହାଁନ୍ତି - ନିର୍ଣ୍ଣିତ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟରେ କୌଣସି ଦୁର୍ବଳତା ନାହିଁ - ତେଣୁ, କୌଣସି ହସ୍ତକ୍ଷେପର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ।

ବିଭିନ୍ନ ସମବାୟ ସମିତିର ବକେୟା ଆଦାୟ ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀ-ରାଜ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ବିଭିନ୍ନ ଜିଲ୍ଲା ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍/ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ ପାରିତୋଷିକ ଆଧାରରେ କୁର୍କ୍ ଅମିନ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଦୁଇଟି ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ବିଚାରପୀଠ କହିଥିଲେ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା-କୁର୍କ୍ ଅମିନମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ, ଯେଉଁମାନେ ନିୟମିତ ବେତନ ପାଇବାକୁ ହକଦାର । ସେଥିପାଇଁ ଏହି ଆବେଦନ । ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ ବୋଲି ଘୋଷଣା କରୁଥିବା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ପୂର୍ବ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ହୋଇଛି, କାରଣ ସେମାନଙ୍କର ସଠିକତାକୁ ଆବେଦନକାରୀ-ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଆପତ୍ତି କରାଯାଇ ନଥିଲା ।

ଏହି ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରି ଅଦାଲତ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ କଲେ :1. ଶ୍ରୀ କନକ ଚନ୍ଦ୍ର ଦତ୍ତ, ପି. କେ. ରାଜମ୍ମା ଏବଂ ରମଣ ଲାଲ କେଶବ ସୋନିଙ୍କ ମାମଲାରେ ଏହି ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମସ୍ତ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ବିଷୟକୁ ବିଚାରକୁ ନେବା

ପରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଉପସଂହାର ପହଞ୍ଚିଛନ୍ତି ଯେ ସମବାୟ ସମିତିର ବକେୟା ଆଦାୟ ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ ପାରିତୋଷିକ ଆଧାରରେ ନିଯୁକ୍ତ କୁର୍କ୍ ଅମିନମାନେ ସେବାର ସଦସ୍ୟ ଏବଂ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ ଥିଲେ । ରାଜ୍ୟ ତରଫରୁ, ଦୁଇଟି ରାୟରେ ତଥ୍ୟର ଉପରୋକ୍ତ ବିବୃତ୍ତି ଭୁଲ ବୋଲି ଆପତ୍ତି କରାଯାଇ ନାହିଁ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ରାୟରେ କୌଣସି ଦୁର୍ବଳତା ନାହିଁ ଯାହା ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରାଯାଇପାରିବ ।

ଆସାମ ରାଜ୍ୟ ବନାମ ଶ୍ରୀ କନକ ଚନ୍ଦ୍ର ଦତ୍ତ, [1967] 1 ***SCR 679; ଡାକଘର ଅଧୀକ୍ଷକ*** *ବନାମ ପି. କେ. ରାଜମ୍ମା, [1977] 3 SCR 678* ***ଏବଂ ଗୁଜରାଟ ରାଜ୍ୟ ବନାମ*** *ରମଣ ଲାଲ କେଶବ ସୋନି, [1983] 2 SCR 33, ବିଚାରାର୍ଥେ* ***ପ୍ରେରଣ କରାଯାଇଛି ।***

ଭେଙ୍କଟ ସ୍ୱାମୀ ବନାମ ଡାକଘର ଅଧୀକ୍ଷକ, AIR (1957) Ori.112, **ଉଦ୍ଧୃତ ।**

ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ଅଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 8467-68/1995 ।

1994 ର S.A. ସଂଖ୍ୟା 16 (SB) ଏବଂ 39 (SB) ରେ ଆହ୍ଲାବାଦ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 5.5.95 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 2167/2001 ,36/1994 ଏବଂ 6075/1997 ସହିତ ।

ରାକେଶ ଦ୍ୱିବେଦୀ, ଆର. କେ. ଜୈନ, ପି. ଏନ୍. ମିଶ୍ର, ଆର. ସି. ବର୍ମା, ଆର. ବି. ମିଶ୍ର, ଶ୍ରୀମତୀ ନିରଞ୍ଜନା ସିଂହ, କେ. ମିଶ୍ର, (ବିଜୟ ହଂସାରିଆ) ମେସର୍ସ ଜୈନ ହଂସାରିଆ ଏବଂ କୋ. ପାଇଁ, ଆର. ଏ. ମିଶ୍ର, ପି. କେ. ଜୈନ, ସି. ଏସ୍. ଆଶ୍ୱରୀ, ମନୋଜ ସାକ୍ସେନା ଏଚ. ଏ. ରାଇଚୁରା ଏବଂ ଶାକିଲ ଅହମ୍ମଦ ସୟିଦ ଉପସ୍ଥିତ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ବି. ଏନ୍. ଅଗ୍ରୱାଲ୍, SLP (C) ସଂଖ୍ୟା 15849/1993 ରେ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ ପାରିତୋଷିକରେ ଜଡିତ ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି ଯେ ବିଭିନ୍ନ ସମବାୟ ସମିତିର ବକେୟା ଜମି ରାଜସ୍ୱ ବକେୟା ପାଇଁ ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ବିଭିନ୍ନ ଜିଲ୍ଲା ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍/ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ ପାରିତୋଷିକ ଆଧାରରେ ନିଯୁକ୍ତ କୁର୍କ୍ ଅମିନ

ଭାରତୀୟ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 311 ର ଅର୍ଥ ଅନୁଯାୟୀ ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ ଅଧୀନରେ ସରକାରୀ ପଦବୀରେ ଥିବା ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ କର୍ମଚାରୀ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରିବ କି, ଯେହେତୁ ସେମାନେ ରାଜସ୍ୱ ବିଭାଗରେ ନିଯୁକ୍ତ କୁର୍କ୍ ଅମିନ ମାନଙ୍କୁ ଦେୟ ହେଉଥିବା ବେତନ ମାନକ ପାଇଁ ହକଦାର ।

ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ତଥ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶର ସମବାୟ ସମିତିର ରେଜିଷ୍ଟ୍ରାର, ଜମି ରାଜସ୍ୱ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଦରମା ଏବଂ ସେବାର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ସମବାୟ ସମିତିର ବକେୟା ଆଦାୟ ପାଇଁ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମଗ୍ର ରାଜ୍ୟରେ କୁର୍କ୍ ଅମିନ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ 8.5.1978 ରେ ଏକ ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିଲା । ଉକ୍ତ ଯୋଜନା ଅନୁଯାୟୀ, ରାଜ୍ୟର ବିଭିନ୍ନ ଜିଲ୍ଲାରେ କୁର୍କ୍ ଅମିନମାନଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ, ଏହା ଜଣାପଡ଼ିଲା ଯେ ଏହିପରି କୁର୍କ୍ ଅମିନ୍ ସେମାନଙ୍କୁ ଦରମା ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ବକେୟା ଆଦାୟ କରୁ ନାହାଁନ୍ତି । ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ ପାରିତୋଷିକ ଆଧାରରେ କାମ କରିବାକୁ କୁହାଯାଇଥିଲା । ଯେଉଁ କୁର୍କ୍ ଅମିନମାନେ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ ପାରିତୋଷିକ ଭିତ୍ତିରେ କାମ କରିବାକୁ ରାଜି ହୋଇଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ଚାକିରିରେ ରଖାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେମାନଙ୍କ ସେବା ସମାପ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ଫଳରେ ଜଣେ ରାମ ବିହାରୀ ମିଶ୍ର, ଆହ୍ଲାବାଦ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ରେ ଏକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଯାହା CMWP ସଂଖ୍ୟା 738/1980 କୁ ଉଦ୍ଭିତ କରିଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ସେ ଦାବି କରିଥିଲେ ଯେ ସେ ନିୟମିତ କର୍ମଚାରୀ, ତେଣୁ ତାଙ୍କ ସେବାକୁ ସମାପ୍ତ କରାଯାଇ ପାରିନଥାନ୍ତା । ସେହି ବର୍ଷ ସମାନ ଭାବରେ ସ୍ଥିତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ସମସ୍ତ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକର ଶୁଣାଣି କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଏକ ଦୁଇଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ପୀଠ ଦ୍ୱାରା 16.11.1985 ରେ ଫଏସଲା କରାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ତର କରିବାର ଆଦେଶକୁ ରଦ୍ଦ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହା କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ସେମାନେ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ, ତେଣୁ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅନୁଯାୟୀ ସେମାନଙ୍କ ସେବା ଅନ୍ୟଥା ରଦ୍ଦ କରାଯାଇ ପାରି ନଥାନ୍ତା ।

ଏହା ପରେ ଚନ୍ଦ୍ର ପ୍ରକାଶ ପାଣ୍ଡେ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, ଯେଉଁମାନେ 1995 ର ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 8467-68 ରେ ଉତ୍ତରଦାତା, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ରେ ଏକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରି ରାଜସ୍ୱ ବିଭାଗର କୁର୍କ୍ ଅମିନମାନଙ୍କୁ ଦେୟ ଅନୁଯାୟୀ ସେମାନଙ୍କୁ ନିୟମିତ ବେତନ

ଦେବାକୁ ରାଜ୍ୟକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ବିଜ୍ଞ ଏକକ ରାୟପତି, ଉପରୋକ୍ତ CMWP ସଂଖ୍ୟା 738/1980 ରେ ଦୁଇଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ପୀଠ ଦ୍ୱାରା 16.11.1985 ରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ରାୟ ପରେ, ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ବକେୟା ଏବଂ ନିୟମିତ ବେତନ ଆଦେଶ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ, ଯାହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଦୁଇଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ପୀଠ ସମ୍ମୁଖରେ ବିଶେଷ ଆବେଦନ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେତେବେଳେ କି ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକାରୀ-ଚନ୍ଦ୍ର ପ୍ରକାଶ ପାଣ୍ଡେ ମଧ୍ୟ ବିଦ୍ୱାନ ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ରାୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ଦେୟ ସ୍ଥିର କରିବା ଏବଂ ବକେୟା ମଞ୍ଜୁର କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇ ନଥିଲା । ଉଭୟ ଅପିଲକୁ 1995 ମସିହା ମେ 5 ତାରିଖର ରାୟ ଦ୍ୱାରା ଫଏସଲା କରାଯାଇଥିଲା । ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଆଗତ କରାଯାଇଥିବା ଅପିଲକୁ ଖାରଜ କରିଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଗତ କରାଯାଇଥିବା ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯାହା ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 8467-68/1995 କୁ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିଥିଲା ।

ଇତି ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ସହକାରୀ ସଂଘର୍ଷ କର୍ମଚାରୀ ସଂଘ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 2829 (S)/92 ନାମରେ ଏକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ମଧ୍ୟରେ ସମବାୟ ସମିତିର ବକେୟା ଆଦାୟ ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ ପାରିତୋଷିକ ଆଧାରରେ ନିଯୁକ୍ତ କୁର୍କ୍ ଅମିନମାନଙ୍କୁ ନିୟମିତ ମାନକ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ରାଜସ୍ୱ ବିଭାଗର କୁର୍କ୍ ଅମିନମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦତ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ଅନ୍ୟ କେତେକ ସଙ୍ଗଠନ ଏବଂ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ କୁର୍କ୍ ଅମିନ ମଧ୍ୟ ଅଲଗା ଅଲଗା ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଏବଂ 16.11.1985 ଉପରେ CMWP ସଂଖ୍ୟା 738/1980 ରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଅନୁସରଣ କରି, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏକ ଦୁଇଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ପୀଠ ରାୟ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଉପରୋକ୍ତ ମାମଲାରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ନୀତି ମଧ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ ପାରିତୋଷିକ ଆଧାରରେ ନିଯୁକ୍ତ କୁର୍କ୍ ଅମିନଙ୍କ ମାମଲାରେ ଲାଗୁ ହୁଏ, ଯେପରି ଉଭୟ ସମାନ ସ୍ତରରେ ରୁହନ୍ତି, ଉଭୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟକୁ ବିଚାର ନକରି । ଉକ୍ତ ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ 1991ର SLP (C) ସଂଖ୍ୟା 1046,945, 1462-1463 ନାମରେ ଏକ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ମାଧ୍ୟମରେ ଏହି ଅଦାଲତରେ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଏହାକୁ 16.1.1992 ରେ ଏହି ଅଦାଲତରେ ବିଚାର ପାଇଁ ରଖାଯାଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ ପାରିତୋଷିକ ଆଧାରରେ ନିଯୁକ୍ତ କୁର୍କ୍ ଅମିନଙ୍କ ମାମଲା ଦରମା ଆଧାରରେ ନିଯୁକ୍ତ କୁର୍କ୍ ଅମିନଙ୍କ

ମାମଲା ଏବଂ CMWP ସଂଖ୍ୟା 738/1980 ରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପୁନଃପ୍ରେରଣ କରାଯାଇଥିବା ନିର୍ଣ୍ଣୟର ଅନୁପାତ ସହିତ ସମାନ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରିବ କି ବୋଲି ପ୍ରଶ୍ନ ବିଚାର କରିବା ପାଇଁ ମାମଲାଟିକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ 16.11.1985 ପଠାଯାଇଥିଲା ଯେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହେବ କି ନୁହେଁ । ଯେହେତୁ ମାମଲା ପୁନଃପ୍ରେରଣ ହେବା ବେଳକୁ, ସେହି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ, ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକର ଶୁଣାଣି ଜଣେ ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ବିଚାର ପାଇଁ ଜଣେ ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖାଯାଇଥିଲା, ଯିଏ 22.3.1996 ତାରିଖର ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା, ଏକ ପ୍ରାୟତଃ ସ୍ଥିର କରିବା ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ନଥିଭୁକ୍ତ କରିଥିଲେ ଯେ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ ପାରିତୋଷିକ ଆଧାରରେ ନିଯୁକ୍ତ କୁର୍କ୍ ଅମିନଙ୍କ ମାମଲା ଦରମା ଆଧାରରେ ନିଯୁକ୍ତ କୁର୍କ୍ ଅମିନଙ୍କ ମାମଲା ସହିତ ସମାନ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ମତ ଥିଲା ଯେ ଏହି ମାମଲାର ଶୁଣାଣି ଏକ ବୃହତ ବିଚାରପୀଠ ଦ୍ୱାରା କରାଯିବା ଉଚିତ । ଉକ୍ତ ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବିଶେଷ ଆବେଦନ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏକ ଦୁଇଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ପୀଠ ଅପିଲକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ 4.4.1997 ରେ ଏହାର ଫଏସଲା କରିଥିଲେ, ବିଦ୍ୱାନ ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ରାୟର ସେହି ଅଂଶକୁ ଖାରଜ କରି ଯେଉଁଥିରେ ସେ ଏହି ମାମଲାକୁ ଏକ ବୃହତ ବିଚାରପୀଠ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ କହିଥିଲେ ଯେ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ ପାରିତୋଷିକ ଆଧାରରେ ନିଯୁକ୍ତ କୁର୍କ୍ ଅମିନ ମଧ୍ୟ ସମବାୟ ସମିତିର ବକେୟା ଆଦାୟ ପାଇଁ ଦରମା ଆଧାରରେ ନିଯୁକ୍ତ କୁର୍କ୍ ଅମିନଙ୍କ ପରି ସରକାରୀ ପଦବୀରେ ରହିଥିଲେ । ଦୁଇଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ପୀଠର ଉକ୍ତ ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଆପତ୍ତି କରି, 1997 ର ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 6075/1997 କୁ ଆଗତ କରାଯାଇଛି ।

ଇତି ମଧ୍ୟରେ, SLP (C) ସଂଖ୍ୟା 15849/1993 ରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ଦେୱାନୀ ଅପିଲରେ ଉତ୍ତରଦାତା ଥିବା ଜଣେ ସୟଦ ଜୁରାର ଅହମ୍ମଦ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରି ଦାବି କରିଛନ୍ତି ଯେ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ ପାରିତୋଷିକ ଆଧାରରେ ତାଙ୍କୁ କୁର୍କ୍ ଅମିନ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯିବା ମଧ୍ୟ ସମାନ ପ୍ରତିକାର ପାଇବାକୁ ହକଦାର ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ 14.1.1991 ର ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ତାଙ୍କୁ ସରକାରୀ ପଦବୀରେ ଥିବା ଜଣେ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯିବ ଏବଂ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ନିୟମିତ ଦରମା ଦିଆଯିବ ଯାହା ଉପରୋକ୍ତ SLP ରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ଦେୱାନୀ ଅପିଲରେ ଆପତ୍ତି ଅଧୀନରେ ଥିବା ରାୟ ।

ଇତି ମଧ୍ୟରେ, ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 36/1994 ରେ ଉତ୍ତରଦାତା ରାମ କିଶୋର ନାମକ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି CMWP ସଂଖ୍ୟା 5660/90 ନାମରେ ଏକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ସେ ରାଜସ୍ୱ ବିଭାଗର କ୍ଲର୍କ୍ ଅମିନମାନଙ୍କୁ ଦେୟ ହେଉଥିବା ନିୟମିତ ବେତନ ଦାବି କରିଥିଲେ, କାରଣ ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ ପାରିତୋଷିକ ଆଧାରରେ କ୍ଲର୍କ୍ ଅମିନ ଭାବେ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହାର ପୂର୍ବ ରାୟ ପରେ ଏହି ଆବେଦନକୁ ମଞ୍ଜୁର କରିଥିଲେ ଯାହା ଉକ୍ତ ଅପିଲ ଦାଖଲ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ କରିଥିଲା ।

ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ଏହି ସମସ୍ତ ଅପିଲରେ, ରାଜ୍ୟ ତରଫରୁ ହାଜର ବିଜ୍ଞ ବରିଷ୍ଠ ଓକିଲ ଶ୍ରୀ ରାକେଶ ଦ୍ୱିବେଦୀ ଏହି ଆଧାରରେ ରାୟ ଉପରେ ଆପତ୍ତି କରିଛନ୍ତି ଯେ ସମବାୟ ସମିତିର ବକେୟା ଆଦାୟ ପାଇଁ ନିଯୁକ୍ତ କ୍ଲର୍କ୍ ଅମିନମାନଙ୍କୁ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯାଇ ପାରିନଥାନ୍ତା ଏବଂ ସମବାୟ ସମିତିର ବକେୟା ଆଦାୟ ପାଇଁ ସମବାୟ ସମିତିର ରେଜିଷ୍ଟ୍ରାର୍ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଏକ ଯୋଜନା ଅଧୀନରେ କ୍ଲର୍କ୍ ଅମିନ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିବାରୁ ସେମାନେ ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ ଅଧୀନରେ ସରକାରୀ ପଦବୀରେ ରହିଥିଲେ ବୋଲି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ବିଚାର କରିବା ଯଥାର୍ଥ ନୁହେଁ । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ, ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ତରଫରୁ ହାଜର ବିଜ୍ଞ ବରିଷ୍ଠ ଓକିଲ ଶ୍ରୀ ଆର. କେ. ଜୈନ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 8467-68/1995 କିମ୍ବା ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 6075/1997 ରେ, ଯେଉଁଥିରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପୃଥକ ବିସ୍ତୃତ ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି, କୌଣସି ପ୍ରତିଆରୋପ ଶପଥ ପାଠ ରାଜ୍ୟ ତରଫରୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ଦାଖଲ କରାଯାଇ ନାହିଁ, ଯେହେତୁ ଏହି ପୁନଃପ୍ରେରଣ ଦ୍ୱାରା ମାମଲାର ପ୍ରତ୍ୟର୍ପଣ ପରେ ମଧ୍ୟ ରାଜ୍ୟ ତରଫରୁ କୌଣସି ଶପଥ ପାଠ ଦାଖଲ କରାଯାଇ ନାହିଁ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି ଯେ ତଥାକଥିତ ଯୋଜନା, ଯାହା ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ରାଜ୍ୟ ଦାଖଲ କରିବାର ଆଧାର, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କିମ୍ବା ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ନଥିରେ ଅଣାଯାଇ ନାହିଁ ଏବଂ ଏହା ତର୍କ ସମୟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି ଯେ ଏହାକୁ ବିଚାରକୁ ନିଆଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଦାଖଲ ହୋଇଛି ଯେ ସମବାୟ ସମିତି ଏବଂ ରାଜ୍ୟର ବକେୟା ଆଦାୟ ପାଇଁ ନିଯୁକ୍ତ କ୍ଲର୍କ୍ ଅମିନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମାଲିକ ଏବଂ ସେବକଙ୍କ ସମ୍ପର୍କ ଅଛି କି ନାହିଁ, ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ସ୍ଥିର କରିବା ପାଇଁ ଅନେକ ପରିସ୍ଥିତି ରହିବ ଯାହା ସ୍ଥିର କରିବାକୁ ବିଚାର କରିବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ଏପରି ତଥ୍ୟଗତ ପ୍ରଶ୍ନ ଯେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି କିମ୍ବା କିଛି ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶେଷଙ୍କ ବର୍ଗ ରାଜ୍ୟର ସେବକ କି, ଯାହା ବାସ୍ତବରେ ତଥ୍ୟଗତ ପ୍ରଶ୍ନ, ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଆବଶ୍ୟକ ବିଭିନ୍ନ ଉପାଦାନ ଉପରେ ବିଚାର କରିବା ପରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯାଇଛି ଯେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଏକ ସରକାରୀ

ପଦବୀରେ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ, କିନ୍ତୁ ରାଜ୍ୟ ଉକ୍ତ ତଥ୍ୟର ବିବୃତ୍ତିକୁ ଆପତ୍ତି କରିବା କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଛନ୍ତି ।

ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ, ଆହ୍ଲାବାଦ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଯେ ସମବାୟ ସମିତିର ବକେୟା ଆଦାୟ ପାଇଁ ବେତନ ଆଧାରରେ ନିଯୁକ୍ତ କୁର୍କ୍ ଅମିନମାନେ ସରକରୀ ପଦବୀରେ ରହିଥିଲେ ଏବଂ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ ହୋଇଥିଲେ, ତାହା ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ରୂପ ନେଇଛି, କାରଣ ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ ଏହି ମାମଲାକୁ ଏହି ଅଦାଲତକୁ ଆଣି ଏହାର ସଠିକତାକୁ ଆପତ୍ତି କରିନାହିଁ, ବରଂ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ ପାରିତୋଷିକ ଆଧାରରେ ନିଯୁକ୍ତ କୁର୍କ୍ ଅମିନଙ୍କ ମାମଲା ଦରମା ଆଧାରରେ ନିଯୁକ୍ତ କୁର୍କ୍ ଅମିନଙ୍କ ମାମଲା ସହିତ ସମାନ ସ୍ତରରେ ରହିଛି କି ବୋଲି ବିଚାର କରିବା ପାଇଁ ଏହି ମାମଲାକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ପଠାଇବା ସମୟରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ଅନୁମୋଦନ ପାଇଛି ଯେ ରାଜସ୍ୱ ବିଭାଗର କୁର୍କ ଅମିନମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଦରମା ଦିଆଯିବ, ସେହି ସମାନ ଦରମା ପାଇବାକୁ ସେ ହକଦାର ହେବେ କି ନାହିଁ ।

ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ କେବେ ସରକାରୀ ପଦବୀଧାରୀ କୁହାଯାଇପାରିବ, ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ଅନେକ ଥର ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ବିଚାରର ବିଷୟ ହୋଇଛି । ଆସାମ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଶ୍ରୀ କନକ ଚନ୍ଦ୍ର ଦତ୍ତ, [1967] 1 SCR 679 ମାମଲାରେ, ଏହି *ଅଦାଲତର ଏକ ସାମ୍ବିଧାନିକ ବିଚାରପୀଠ ଏକ ମାମଲା ଉପରେ ବିଚାର କରୁଥିଲେ ଯେଉଁଠାରେ* ଆସାମ ଉପତ୍ୟକାରେ ପ୍ରଚଳିତ ମୌଜାଦାରୀ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଧୀନରେ ଜମି ରାଜସ୍ୱ ସଂଗ୍ରହ ପାଇଁ ଜଣେ ମୌଜାଦାର ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ଯାହାର ପ୍ରାଥମିକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଥିଲା ଜମି ରାଜସ୍ୱ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସରକାରୀ ରାଜସ୍ୱ ସଂଗ୍ରହ କରିବା । ସେ ରାଜସ୍ୱ ଅଧିକାରୀ ଏବଂ ପଦବୀ ହେତୁ ସହାୟକ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ଅଧିକାରୀ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ, ଯିଏକି ସରକାରଙ୍କ ପ୍ରଦତ୍ତ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଚୟନ ଏବଂ ନିଯୁକ୍ତି କରିବାର କ୍ଷମତା ଏବଂ ଅଧିକାର ରାଜ୍ୟର ଥିଲା, କାରଣ ତାଙ୍କୁ ନିଲମ୍ବନ ଏବଂ ବରଖାସ୍ତ କରିବାର କ୍ଷମତା ଥିଲା । ମୌଜାଦାର ନିୟମିତ ଦରମା ପାଉ ନଥିଲେ, ବରଂ ପାରିଶ୍ରମିକ ଆକାରରେ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ ପାରିତୋଷିକ ପାଉଥିଲେ । ଅଦାଲତ କହିଛନ୍ତି ଯେ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଏହାର କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମାଲିକ ଏବଂ ସେବକଙ୍କ ସମ୍ପର୍କ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ସମସ୍ତ କିମ୍ବା କିଛି ଉପାଦାନର ଉପସ୍ଥିତି ଦ୍ୱାରା ଏପରି ସମ୍ପର୍କ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାଯାଇପାରିବ ।**ସମଗ୍ର** ମାମଲାର ଉପଯୁକ୍ତ ବିଚାର କରିବା ପରେ, ଅଦାଲତ ନିମ୍ନମତେ ଆଇନ ପ୍ରଣୟନ କରିଥିଲେ :-

" ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ ବିଚାର କଲେ, ଆସାମ ଉପତ୍ୟକାର ଜଣେ ମୌଜାଦାର ରାଜ୍ୟ ଅଧୀନରେ ଏକ ସରକାରୀ ପଦବୀ ଧାରଣ କରନ୍ତି । ଜଣେ ମୌଜାଦାରଙ୍କୁ ଚୟନ ଏବଂ ନିଯୁକ୍ତ କରିବାର କ୍ଷମତା ଏବଂ ଅଧିକାର ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ନିଲମ୍ବନ ଏବଂ ବରଖାସ୍ତ କରିବାର କ୍ଷମତା ରାଜ୍ୟର ରହିଛି । ସେ ଜଣେ ଅଧସ୍ତନ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ ଯିଏ ଉପଆୟୁକ୍ତଙ୍କ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନ ଏବଂ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି । ସେ ପାରିଶ୍ରମିକ ମାଧ୍ୟମରେ ତାଙ୍କ ସଂଗ୍ରହ ଉପରେ ଏକ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ ପାରିତୋଷିକ ଏବଂ ବେଳେବେଳେ ଦରମା ପାଆନ୍ତି । ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମାଲିକ ଏବଂ ସେବକଙ୍କ ସମ୍ପର୍କ ରହିଛି । ସେ ପ୍ରଶାସନର ରାଜସ୍ୱ ଭାଗରେ ଏକ ପଦବୀ ଧାରଣ କରନ୍ତି ଯାହା ସହିତ ରାଜ୍ୟର ବ୍ୟାପାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସଂଲଗ୍ନ ହୋଇଛି, ଏକ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ, ଯାହା ମୃତ୍ୟୁ କିମ୍ବା ପଦବୀଧାରୀଙ୍କ ଅପସାରଣରେ ଖାଲି ପଡ଼େ ଏବଂ ଯାହା କ୍ରମାଗତ ନିଯୁକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ପୂରଣ ହୁଏ । ସେ ଜଣେ ଦାୟିତ୍ୱବାନ ଅଧିକାରୀ, ଯିଏ ସରକାରଙ୍କ ପ୍ରଦତ୍ତ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରନ୍ତି । ଆସାମ ଉପତ୍ୟକାରେ ମୌଜାଦାରମାନଙ୍କୁ ରାଜସ୍ୱ ଅଧିକାରୀ ଏବଂ ପଦବୀ ହେତୁ ସହାୟକ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ଅଧିକାରୀ ଭାବେ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥାଏ । ମୂଳତଃ, ଜଣେ ମୌଜାଦାର, ଜଣେ ରାଜସ୍ୱ ଚାଷୀ ଏବଂ ଜଣେ ସ୍ୱାଧୀନ ଠିକାଦାର ହୋଇଥାଇପାରନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ନିଯୁକ୍ତି, ନିୟୋଜନ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟର ବିଦ୍ୟମାନ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ସେ ଜଣେ ସେବକ ଏବଂ ରାଜ୍ୟ ଅଧୀନରେ ଏକ ସରକାରୀ ପଦବୀ ଧାରଣ କରିଛନ୍ତି ।

ରାଜ୍ୟର ଓକିଲ ଏହି ତଥ୍ୟ ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱାରୋପ କରିଥିଲେ ଯେ ସାଧାରଣତଃ ଜଣେ ମୌଜାଦାର ଦରମା ପାଆନ୍ତି ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ନିୟମିତ ଭାବେ ଗଠିତ ସେବା ବାହାରେ ଥିବା କୌଣସି ପଦବୀରେ "ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବେତନ ହାର" ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ ନୁହେଁ । "ଜଣେ ମୌଜାଦାର ପଦବୀ ସହିତ ସରକାରୀ ବକେୟା ଆଦାୟ ଉପରେ ଏକ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ ମାଧ୍ୟମରେ ପାରିଶ୍ରମିକ ଥାଏ । ଓକିଲ ଏହି ତଥ୍ୟ ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱାରୋପ କରିଥିଲେ ଯେ ଜଣେ ମୌଜାଦାର ଜଣେ ପୂର୍ଣ୍ଣକାଳୀନ କର୍ମଚାରୀ ନୁହଁନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ନିୟମିତ ଭାବେ ଗଠିତ ସେବା ବାହାରେ ଥିବା କୌଣସି ପଦବୀ ଏକ ସାମୟିକ ନିଯୁକ୍ତି ହୋଇପାରେ । ଜଣେ ମୌଜାଦାରଙ୍କ ସେବାର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ତାଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପରେ ନିୟୋଜିତ ହେବାକୁ ସକ୍ଷମ କରେ ।

ଭେଙ୍କଟ ସ୍ୱାମୀ ବନାମ ଡାକଘର ଅଧୀକ୍ଷକ, AIR (1957) ଓଡ଼ିଶା 112 ମାମଲାରେ, ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିଯୁକ୍ତିର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ସର୍ତ୍ତାବଳୀକୁ ବିଚାରକୁ ନେଇ ରାୟ ଦେଇଥିଲେ ଯେ

ଏକ ଅସ୍ଥାୟୀ ଅତିରିକ୍ତ-ବିଭାଗୀୟ ଶାଖା ପୋଷ୍ଟମାଷ୍ଟର ଜଣେ ସରକାରୀ ପଦବୀ ଧାରଣ କରିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ନୁହଁନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ ଯେ ଜଣେ ସ୍ୱଳ୍ପ ସମୟ କର୍ମଚାରୀ ନିୟମିତ ଭାବରେ ଗଠିତ ସେବା ବାହାରେ ଏକ ସରକାରୀ ପଦବୀ ଧାରଣ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ତାହା ଅତ୍ୟଧିକ ବ୍ୟାପକ ଏବଂ ଏହାକୁ ସମର୍ଥନ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

(ଗୁରୁତ୍ୱ ଯୋଗ କରାଯାଇଛି)

ଡାକଘର ଅଧୀକ୍ଷକ ଇତ୍ୟାଦି ଇତ୍ୟାଦି ବନାମ *ପି. କେ. ରାଜାମ୍ମା ଇତ୍ୟାଦି ଇତ୍ୟାଦି [1977] 3 SCR 678,* ଅତିରିକ୍ତ ବିଭାଗୀୟ ପ୍ରତିନିଧି ଏକ ସରକାରୀ ପଦବୀରେ ଅଛନ୍ତି କି ନାହିଁ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ବରଖାସ୍ତ କରିବା କିମ୍ବା ହଟାଇବା ପାଇଁ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 311 (2) ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଲାଗୁ ହେବ କି ନାହିଁ ଏହି ମାମଲା ଉପରେ ଏହି ଅଦାଲତ ବିଚାର କରୁଥିଲେ । ଅଦାଲତ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଜଣେ ଅତିରିକ୍ତ ବିଭାଗୀୟ ପ୍ରତିନିଧି ଏକ ସରକାରୀ ପଦବୀରେ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଯଦି ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 311 (2) ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ଉଲ୍ଲଂଘନ ହୁଏ ତେବେ ତାଙ୍କ ବରଖାସ୍ତ କିମ୍ବା ଅପସାରଣ ଅବୈଧ ହେବ । ଅଦାଲତ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଅତିରିକ୍ତ ବିଭାଗୀୟ ପ୍ରତିନିଧି ଜଣେ ଅସ୍ଥାୟୀ କର୍ମଚାରୀ ନୁହଁନ୍ତି ବରଂ ସେ ରାଜ୍ୟର ପ୍ରଶାସନିକ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ଏକ ପଦବୀରେ ରହିଥିଲେ ଏବଂ ଡାକ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଏବଂ ଅତିରିକ୍ତ ବିଭାଗୀୟ ପ୍ରତିନିଧିଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ପର୍କ ଜଣେ ମାଲିକ ଏବଂ ସେବକଙ୍କ ଭଳି ଥିଲା ।

ଗୁଜରାଟ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ *ଅନ୍ୟଜଣେ ବନାମ ରମଣ ଲାଲ କେଶବ ଲାଲ ସୋନି ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ମାମଲାରେ, [1983] 2 SCC* 33, ପୁନର୍ବାର ଏହି ଅଦାଲତର ଏକ ସାମ୍ବିଧାନିକ ବିଚାରପୀଠ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ବିଚାର କରୁଥିଲେ ଯେ ଗୁଜରାଟ ପଞ୍ଚାୟତ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 203 ଅନୁଯାୟୀ ଗଠିତ ପଞ୍ଚାୟତ ସେବା ରାଜ୍ୟର ଏକ ସରକାରୀ ସେବା ଏବଂ ସେବାର ସଦସ୍ୟମାନେ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ ଥିଲେ କି ନାହିଁ । ଉପଯୁକ୍ତ ବିଚାର କରିବା ପରେ ଅଦାଲତ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 27 ରେ ଜଣେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତି ରାଜ୍ୟର ପ୍ରଶାସନିକ ସେବାର ସଦସ୍ୟ ଏବଂ ଜଣେ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ କି ନାହିଁ ତାହା ସ୍ଥିର କରିବା ପାଇଁ ନିମ୍ନଲିଖିତ ସୂଚକଗୁଡ଼ିକୁ ଗଣନା କରିଛନ୍ତି ଯାହା ଏହିପରି ଅଛି :-

" ଆମେ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଉନାହୁଁ ଏବଂ ପ୍ରକୃତରେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ସରକାରଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଏକ ପଦବୀରେ ରହିବେ ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରିବ ତାହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ନିଶ୍ଚିତ ପରୀକ୍ଷା ସ୍ଥିର କରିବା ରାଜନୈତିକ ନୁହେଁ କିମ୍ବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ଅନେକ କାରକ, ମାଲିକ

ଏବଂ ସେବକଙ୍କ ସମ୍ପର୍କକୁ ସୂଚାଇପାରେ । କେହି ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ, କୌଣସି ଗୋଟିଏ କାରକକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ଚୟନ କରିବାର ଅଧିକାର, ନିଯୁକ୍ତିର ଅଧିକାର, ନିଯୁକ୍ତି ସମାପ୍ତ କରିବାର ଅଧିକାର, ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଶୃଙ୍ଖଳାଗତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବାର ଅଧିକାର, ସେବା ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବାର ଅଧିକାର, କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପାଦିତ କର୍ତ୍ତବ୍ୟର ପ୍ରକୃତି, କର୍ମଚାରୀଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟଶୈଳୀ ଏବଂ ପଦ୍ଧତିକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବାର ଅଧିକାର, ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଜାରି କରିବାର ଅଧିକାର ଏବଂ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବାର ଅଧିକାର ଏବଂ କେଉଁ ଉତ୍ସରୁ ମଜୁରୀ କିମ୍ବା ଦରମା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଏ ଏବଂ ଏହିପରି ଅନେକ ପରିସ୍ଥିତି, ମାଲିକ ଏବଂ ସେବକଙ୍କ ସମ୍ପର୍କର ସ୍ଥିତି ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବାକୁ ବିଚାର କରିବାକୁ ପଡିପାରେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ, ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ରାଜ୍ୟର ସେବକ କି ନୁହେଁ ତାହା ଏକ ତଥ୍ୟଗତ ପ୍ରଶ୍ନ ।”

(ଗୁରୁତ୍ୱ ଯୋଗ କରାଯାଇଛି)

ଉପରୋକ୍ତ ଆଲୋଚନାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଆମେ ଏହି ଅପିଲଗୁଡ଼ିକୁ ବିଚାରକୁ ନେଉଛୁ । ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 8467-68/1995 ଅଧୀନରେ ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଖଣ୍ଡପୀଠ ଉପଯୁକ୍ତ ବିଚାର ପରେ ଏହାର ଉପସଂହାର ନଥିଭୁକ୍ତ କରିଛି ଯାହା ଏହିପରି ଅଛି :-

" ଏହା ପ୍ରତୀତ ହୁଏ ଯେ ଜିଲ୍ଲାପାଳ ନିଯୁକ୍ତି ଅଧିକାରୀ ଥିଲେ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କୁ ଜମି ରାଜସ୍ୱ ଆଦାୟ ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ଆଦାୟ କରାଯାଇଥିବା ଖର୍ଚ୍ଚ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଉଥିଲା ଏବଂ ଅନ୍ୟ ବିଭାଗର ଅନ୍ୟ କ୍ଲର୍କ୍ ଅମିନଙ୍କ ପରି ସମାନ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଏବଂ ଦାୟିତ୍ୱ ନିର୍ବାହ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ସଂଶୋଧିତ ବେତନ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ବେତନ ଆଧାରରେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତିବଦଳରେ ମାନ୍ୟବର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ସରକାରୀ ପଦବୀରେ ରହିଥିବା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା, ଯେପରି ପୂର୍ବରୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ସମବାୟ ସମିତିର ସହକାରୀ ରେଜିଷ୍ଟ୍ରାରଙ୍କ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଏବଂ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ସାର୍ବଜନୀନ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରୁଛନ୍ତି ।

ସେହିପରି, ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 6075/1997 ଅଧୀନରେ ଅନ୍ୟ ଏକ ବିସ୍ତୃତ ରାୟରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଅନ୍ୟ ଏକ ଦୁଇଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ପୀଠ ଦ୍ୱାରା ଏହି ଅଦାଲତ

ଦ୍ୱାରା ପୁନଃପ୍ରେରଣ ହୋଇଥିବା ମାମଲା ଉପରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା, ଅଦାଲତ ଉପଯୁକ୍ତ ରାୟ କରିବା ପରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ :-

" ଏହା ବିବାଦୀୟ ନୁହେଁ ଯେ ଉଭୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ନିଯୁକ୍ତି କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ହେଉଛନ୍ତି ଜିଲ୍ଲା ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍/ଜିଲ୍ଲାପାଳ, ଉଭୟ ବର୍ଗର ସେବା ସମାପ୍ତ କରିବାର କ୍ଷମତା ସମାନ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ, ସେମାନେ ସମାନ ଶୃଙ୍ଖଳାଗତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ପ୍ରତି ଉତ୍ତରଦାୟୀ, ସେମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟର ପ୍ରକୃତି ସମାନ ଏବଂ ସେମାନେ ସମାନ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରନ୍ତି। କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ ପାରିତୋଷିକ ଆଧାରରେ ନିଯୁକ୍ତ କୁର୍କ୍ ଅମିନ ସମାନ ଭାବରେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଗିରଫ କରିବାର କ୍ଷମତା ଉପଭୋଗ କରନ୍ତି ଏବଂ ପ୍ରୟୋଗ କରନ୍ତି, ଯିଏ ଖିଲାପକାରୀ, ତାଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତି ସଂରକ୍ଷିତ କରିପାରିବେ, ଯାହାକୁ ସେ ନିୟମିତ ଭାବରେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତିପକ୍ଷ ପରି ନିଲାମରେ ରଖିପାରିବେ । ଜଣେ କୁର୍କ୍ ଅମିନ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ ପାରିତୋଷିକ ଆଧାରରେ ଏବଂ ନିୟମିତ ଭାବରେ ସମାନ ଭାବରେ U.P. ଜମିଦାରୀ ଉଚ୍ଛେଦ ଏବଂ ଭୂ-ସଂସ୍କାର ଅଧିନିୟମ, 1951 ଏବଂ U.P. ଜମି ରାଜସ୍ୱ ଅଧିନିୟମ, 1901 ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ଭୂମି ରାଜସ୍ୱ ପୁନରୁଦ୍ଧାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନୁସରଣ କରେ ।

ଥରେ ଜିଲ୍ଲା ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ଏକ ପୁନରୁଦ୍ଧାର ଉଦ୍ଧୃତି ଜାରି ଆଦେଶ ପରେ ଅସୁଲି କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଆଦେଶ ପାଇଁ ଉଭୟ ସମୂହ କୁର୍କ୍ ଅମିନଙ୍କ ସମାନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି ଏବଂ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ଏକ ଏବଂ ସମାନ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ଅଛନ୍ତି । କୁର୍କ୍ ଅମିନ୍, କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ ପାରିତୋଷିକ ଆଧାରରେ କିମ୍ବା ନିୟମିତ ଭିତ୍ତିରେ, ଜମି ରାଜସ୍ୱର ବକେୟା ଭାବରେ ଆଦାୟ ହୋଇଥିବା 10 ପ୍ରତିଶତ ସଂଗ୍ରହ ଶୁଳ୍କରୁ ସରକାରୀ କୋଷାଗାରରୁ ତାଙ୍କ ବକେୟା ପାଆନ୍ତି । ତେଣୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ଉଭୟ କୁର୍କ୍ ଅମିନ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ସମାନ କ୍ଷମତାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ନିଯୁକ୍ତି ଏବଂ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଗୁଜୁରାଟ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ରମଣ ଲାଲ କେଶବ ଲାଲ ସୋନି ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ [1983] 2 SCC 33 ନିର୍ଣ୍ଣୟରେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ପରୀକ୍ଷାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପାଳନ କରନ୍ତି ।

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ର ଦୁଇଟି ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ବିଚାରପୀଠଙ୍କ ଉପରୋକ୍ତ ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ ଯେ ଉପରୋକ୍ତ ରାୟରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମସ୍ତ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ବିଷୟକୁ ରାୟକୁ ନେବା ପରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଉପସଂହାର ପହଞ୍ଚିଛନ୍ତି ଯେ ସମବାୟ ସମିତିର ବକେୟା ଅର୍ଥ ଆଦାୟ ପାଇଁ ଆୟୋଗ ଆଧାରରେ ନିଯୁକ୍ତ କୁର୍କ୍ ଅମିନମାନେ

ସେବାର ସଦସ୍ୟ ଏବଂ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ ଥିଲେ । ରାଜ୍ୟ ତରଫରୁ, ଏହା ଆପତ୍ତି କରାଯାଇ ନାହିଁ ଯେ ଦୁଇଟି ରାୟରେ ତଥ୍ୟର ଉପରୋକ୍ତ ବିବୃତ୍ତି ଭୁଲ । ତର୍କ ସମୟରେ ରାଜ୍ୟ ତରଫରୁ ହାଜର ବିଜ୍ଞ ବରିଷ୍ଠ ଓକିଲ ସମବାୟ ସମିତିର ରେଜିଷ୍ଟ୍ରାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଏକ ଯୋଜନାକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବାକୁ ଏକ ବିଫଳ ପ୍ରୟାସ କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଏହି ତଥ୍ୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ କୌଣସି ପ୍ରତିଆରୋପ ଶପଥ ପତ୍ର କରାଯାଇ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଉକ୍ତ ଯୋଜନା ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନ ସହିତ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଶପଥ ପତ୍ର ସହିତ ଏହି ଅଦାଲତରେ ଦାଖଲ କରାଯାଇ ନାହିଁ, ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ ଉକ୍ତ ଯୋଜନାକୁ ଦେଖିବା ଆମ ପାଇଁ ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ କାରଣ ତର୍କ ସମୟରେ କେବଳ ଅଦାଲତରେ ହାଜର କରିବା ଦ୍ୱାରା ଏହା ରାଜ୍ୟ ପାଇଁ କିଛି ଲାଭଦାୟକ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ଉପରୋକ୍ତ ଆଲୋଚନାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଆମେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ରାୟରେ କୌଣସି ଦୁର୍ବଳତା ପାଇନାହୁଁ ଯାହା ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରାଯାଇପାରିବ ।

ତଦନୁସାରେ, ଅପିଲଗୁଡ଼ିକ ଖାରଜ ହୋଇଥାଏ, କିନ୍ତୁ ଖର୍ଚ୍ଚ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ଆଦେଶ ରହିବ ନାହିଁ ।

ଭି. ଏସ୍. ଏସ୍.

ଅପିଲ ଖାରଜ ହେଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :
କ୍ରିଷ୍ଣା ଦାଶ
ଅନୁବାଦିକା
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।